

Bemærkninger til forslaget

Nye danske job skabes ikke ved at konkurrere med kinesiske eller russiske lønninger. De skabes ved at sikre danske virksomheder bedre muligheder for at konkurrere på viden og kvalifikationer. De økonomiske vismænd har vist, at mindst en fjerdedel af væksten i Danmark siden 1970 skyldes investeringer i forskning og uddannelse. Og forskning og uddannelse bliver endnu mere afgørende for Danmark i fremtiden. Derfor er det vigtigt, at vi satser massivt på bedre uddannelse og øget forskning – fra folkeskolen til universiteterne og forskningslaboratorierne.

Her har vi brug for dygtige akademikere: som forskere og undervisere på de højere læreranstalter, som undervisere i gymnasiet og andre steder, som produktudviklere, der skaber nye produkter og bedre design til fremtiden.

Dansk opfyldelse af Barcelonamålsætningen

Derfor skal forskningen øges markant. Akademikerledigheden er vokset drastisk, fra godt ca. 8.000 i 2001 til ca. 13.500 i 2004.

Danmark bruger i øjeblikket kun 2,1 pct. af BNP på forskning, udvikling og innovation, hvilket er langt fra 2010-målet, der er på 3 pct. (heraf 1 pct. offentlig forskning). Forslagsstillerne foreslår, at der afsættes 1 mia. kr. mere til forskningen for hvert år, startende i år 2005 og frem til 2010. Som led heri foreslås det, at Danmark arbejder for, at EU i sit kommende budget prioriterer bl.a. forskning i mere bæredygtige teknologier.

Hvis Danmark skal have gavn af en sådan forskningsmæssig satsning, er det afgørende allerede nu at uddanne flere dygtige forskere. Derfor bør der etableres langt flere Ph.d.-pladser.

Isbryderordning for akademikere

Omkring halvdelen af den reelle vækst i akademikernes beskæftigelse kommer fra små og mellemstore virksomheder, der for første gang ansætter akademikere. Alt tyder tilmed på, at det reelle potentiale er endnu større. Forslagsstillerne foreslår derfor en genindførelse af den såkaldte isbryderordning, hvor der i

begyndelsen gives økonomisk støtte til, at små og mellemstore virksomheder, der ikke før har ansat akademikere, kan ansætte disse. En mindre del af midlerne bruges til at støtte etablering af kooperative akademiske jobhuse, hvorfra akademikere tilbyder at kunne indgå som konsulenter i små og mellemstore virksomheder uden tradition for at ansætte akademikere i forbindelse med konkrete projekter m.v.

Generationsskifte i gymnasierne

Halvdelen af lærerkorpset på gymnasierne er mellem 49 og 54 år i dag. Dermed kan det antages, at omkring en tredjedel af underviserne kan forventes at gå på pension inden for de næste 10 år. Samtidig vil der komme væsentligt flere elever i gymnasiet de kommende 10 år. Formodentlig vil 15.000-20.000 flere unge inden for de næste 8-10 år gå i gymnasiet, først og fremmest på grund af større ungdomsårgange, men formodentlig også på grund af en øget søgning mod gymnasiet.

Derfor er der masser af fremtidige job i gymnasiet til mange af de nyuddannede akademikere, der i dag går arbejdsløse, vel at mærke samtidig med, at der er behov for at fastholde ældre gymnasielærere. Derfor foreslås det at give gymnasierne bedre muligheder for at kombinere et fremrykket generationsskifte med en forbedret seniorpolitik.

Staten bør derfor tilbyde amterne – og dermed gymnasierne – forbedrede økonomiske muligheder for at kombinere senioraftaler med et fremrykket generationsskifte.

I dag har overenskomstansatte gymnasielærere mulighed for, når de fylder 52 år, at indgå i senioraftaler om løntillæg i forbindelse med gradvis tilbagetrækning. Mange gymnasielærere er interesserede i sådanne aftaler, og for nogle kan det være alternativet til en fuldstændig tilbagetrækning, men ofte mangler de økonomiske muligheder for at benytte disse aftalemuligheder.

Forslagsstillerne foreslår, at der i 2004-05 afsættes en pulje til gymnasier, der indgår aftaler om seniorpolitik. Fra puljen skal der kunne opnås økonomisk støt-